

at han skulde kunne gjøre det Indtryk paa Ordføreren, at denne skulde være den, som kunde have særlig Godt af at tage sig disse Bemærkninger af det ærede Medlem ad notam. Jeg maa snarere antage, at det ærede Medlem, som speciel Finantsmand, har fundet, at det i theoretisk Henseende maatte kunne være overordentlig interessant at udvikle det af ham behandlede Spørgsmaal, ikke alene for Ordføreren, men for det samlede Thing, og at paaapege visse Fictioner, som havde stor Interesse, skjøndt de dog, vel at mærke, opføre sig at være Fictioner, naar de documenteres med Tal i Statsregnskabet. Jeg tror dog, at det ærede Medlem, uagtet han er saa utilbøielig til at combinere det theoretiske og det praktiske Standpunkt, ogsaa har havt et lille praktisk Hensyn, hvori han fremdrog det nævnte Spørgsmaal. Han vilde igaar en vis Pasjus af Udvalgets Betænkning tillids, som havde gjort et særligt ubehageligt Indtryk paa ham, og han angreb derfor igaar de Ord i samme: „De til Grund for Bevillingen liggende Forsudsætninger.“ Det lykkedes imidlertid ikke det ærede Medlem igaar ganske at documentere Berettigelsen af sit Angreb, og nu tog han derfor idag og angreb et andet Ord, der er brugt i Betænkningen, nemlig „Anffueligheden“, idet han tænkte at komme noget heldigere derfra, da der her netop var Spørgsmaal om et særligt Anffuelgende. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem af praktisk Hensyn har villet dække lidt for de rødmende Bogstaver fra igaar.

Andræ: Nei, den ærede Ordfører er virkelig paa Bilsbor; han er i et stort Bilde-rede. Men ligesom jeg ikke igaar vilde hjælpe ham ud af det Bilde-rede, hvori han var med Hensyn til den praktiske og theoretiske Dpfattelse, der hos ham gik i aldeles divergerende Retninger, saaledes at der kom den voldsomste Strid imellem dem, hvilket hverken er theoretisk eller praktisk ønskeligt, saaledes vil jeg heller ikke nu med Hensyn til hans Bedømmelse af min Stilling forsøge paa at frembringe fuldstændig Klarhed. Dog vil jeg sige det, at han tager meget fejl, naar han troer, at min Hensigt med at fremdrage det af mig idag

omtalte Punkt paa nogen Maade har været den, som han antydede. Nei, det omtalte Punkt har sin store og gennemgribende Bichtigkeit. Man skal standse Regnskabsførelsen, naar den begynder at komme ind paa saadanne fingerede Omraader. Fictioner kunne deilig udtrykkes i Tal, og de vedblive ikke mindre at være Fictioner, fordi de staae udtrykte med bestemte Tal. Det skal man standse, og man kan standse det, og man kan netop bedst fremdrage og discutere det og tage stærkt fat derpaa, naar der ikke er den ringeste Mislighed tilstede. Der kan gennem den omtalte Maade at føre Regnskabet paa komme Misligheder frem af den allerfarligste Natur, Misligheder, som jeg ikke her skal dvæle ved. Nu ligge de langt fra vor Tanke, men lad os itide sørge for, at saadanne Fictioner ikke komme ind i Regnskaberne. Det er dette, som har bragt mig til at tage Ordet og til at fremdrage det nævnte Punkt, men jeg føler mig fuldstændig overbeviist om, at der ikke behøves noget Uendringforslag. Jeg har sagt, og jeg maa atter gjentage det: Jeg har ikke ifinde at stille noget Uendringforslag; det vil jeg ikke, og det vil jeg meget bede mig fritagen for. Jeg vil ikke sætte noget Uendringforslag op ved Siden af, f. Ex. Forslaget om den grønlandiske Missions Regnskab. Jeg skal iøvrigt bringe min Lykønsning til, at det nævnte Regnskab endelig engang er kommet, men jeg maa dog erindre om, at der var en lang Række Aar, hvori Forslagene angaaende samme ikke viste den meest gennemgribende Virksomhed. Jeg tror, at der er en anden Maade, hvorpaa man kan komme til sit Maal, som er langt simplere. Jeg er nemlig overbeviist om, at den høitærede Finantsminister og jeg ere enige, og at han er ligesaa interesseret som jeg i at give et Binf til vedkommende Redacteur af de paagjældende Dele af Regnskabet, hvorved den af mig paatalte Feil forebygges for Fremtiden. Dette tror jeg er den simpleste og letteste Maade at faae Sagen fremmet paa. Jeg skal endnu blot tilføie et Par Ord for nærmere at forklare nogle Punkter, der bleve berørte af den høitærede Finantsminister. Jeg vil nødig dvæle for meget ved det Fordeelagtige eller mindre Fordeelagtige i de paa-